

Recurs introdus la 18 februarie 2022 de Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 8 decembrie 2021 în cauza T-595/19, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI BURGER)

(Cauza C-121/22 P)

(2022/C 294/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (reprezentanți: V. Marsland, Solicitor, și C. Milbradt, avocați)

Celelalte părți din procedură: European Union Intellectual Property Office (EUIPO), Fontana Food AB

Prin Ordonanța din 15 iunie 2022, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) nu a admis recursul și a decis că Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polonia) la 25 februarie 2022 – AM, PM/mBank S.A.

(Cauza C-139/22)

(2022/C 294/18)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamanți: AM, PM

Pârâtă: mBank S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (1), articolul 7 alineatele (1) și (2) și articolul 8 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (¹) și principiul efectivității trebuie interpretate în sensul că, pentru ca o clauză contractuală care nu a fost negociată în mod individual să fie considerată drept abuzivă, este suficient ca conținutul acestei clauze să corespundă conținutului unei dispoziții contractuale standard care a fost înscrisă în registrul clauzelor ilicite?
- 2) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că se opune unei interpretări judiciare a reglementărilor naționale potrivit căreia o clauză contractuală abuzivă își pierde caracterul abuziv dacă consumatorul poate alege să își execute obligațiile contractuale pe baza unei alte clauze contractuale care este echitabilă?
- 3) Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că comerciantul are obligația de a informa fiecare consumator cu privire la caracteristicile esențiale ale contractului și la riscurile asociate contractului, chiar dacă consumatorul în cauză are cunoștințe adecvate în domeniul dat?

- 4) Articolul 3 alineatul (1), articolul 6 alineatul [1] și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care mai mulți consumatori încheie același contract cu un singur comerciant, aceleași clauze contractuale pot fi considerate abuzive pentru primul consumator și echitabile pentru cel de al doilea și, în acest caz, consecința acestui fapt poate fi faptul că contractul este nul în ceea ce privește primul consumator și valabil pentru al doilea consumator, astfel încât acesta din urmă este supus tuturor obligațiilor care decurg din contract?

(¹) JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Recurs introdus la 1 martie 2022 de Jörg Lück împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 15 decembrie 2021 în cauza T-188/21, Jörg Lück/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-145/22 P)

(2022/C 294/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Jörg Lück (reprezentant: L. Becker, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, R.H. Investment UG

Prin Ordonanța din 17 iunie 2022, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a respins recursul ca inadmisibil și l-a obligat pe recurent la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 15 decembrie 2021 de Legero Schuhfabrik GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 2 martie 2022 în cauza T-684/20, Legero Schuhfabrik GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-152/22 P)

(2022/C 294/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Legero Schuhfabrik GmbH (reprezentant: M. Gail, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Rieker Schuh AG

Prin Ordonanța din 22 iunie 2022, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis să respingă cererea de admitere în principiu a recursului și a obligat recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 3 mai 2022 de Chemours Netherlands BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 23 februarie 2022 în cauza T-636/19, Chemours Netherlands/ECHA

(Cauza C-293/22 P)

(2022/C 294/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Chemours Netherlands BV (reprezentanți: R. Cana, H. Widemann și Z. Romata, avocați)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), Regatul Țărilor de Jos, ClientEarth, ClientEarth AISBL, CHEM Trust Europe eV